

Bankováčik

Občasník Reedukačného centra
KOŠICE

ROČNÍK XXII

ČÍSLO 2

reportáže

rozhovory

dojmy

fotky

zážitky

spomienky

OKTÓBER-DECEMBER 2022

100 dní

... školského roka už uplynulo. Ako sme ich prežili? Čo sa udialo? Bolo toho určite veľa ... prichádzali noví dospelí aj nové deti, niektorí aj odišli, iní zostali. A o tých sa niečo nové dozviete na stránkach druhého čísla nášho časopisu. Okrem toho je v ňom všetko, čo sa mi podarilo zozbierať – rozhovory, príspevky o celoústavných športových aj iných súťažiach, reportáž o chlapcoch, ktorí nás prvýkrát reprezentovali na mimoústavnej súťaži, dojmy študentiek, ktoré s nami strávili dva, podľa nich nezabudnuteľné týždne a zážitky z programu STOP diskriminácii. Bolo toho viac? Napíšte a pošlite do "redakcie". Určite aj váš príspevok si všetci radi prečítame. "Napisala" aj pani riaditeľka.

U NÁS AJ VO SVETE JE TRADÍCIA, ŽE PRI KAŽDEJ NOVEJ VLÁDE SA HODNOTÍ JEJ PRVÝCH 100 DNÍ, PRIČOM JE DÔLEŽITÉ, AKO SA JEJ DARÍ PLNÍŤ SEUBY DANÉ VOLIČOM. TVOJICH 100 DNÍ UPLYNULO 9. DECEMBRA. TY SI NÁM NIČ NESŤUBOVALA, ALE DO FUNKCIE SI URČITE IŠLA S PREDSAVZATAMI A OČAKÁVANIAMÍ. AKO HODNOTÍŠ SVOJICH PRVÝCH 100 DNÍ VO FUNKCII RIADITEĽKY? Ani som si neuvedomila, že to tak rýchlo prešlo. Hovorí sa tomu, že sa učím za pochodu – t. j. vyskytne sa situácia a ja si musím naštudovať zákon, poradiť sa s kolegami a niekedy aj so žiakmi a spoločne nájsť riešenie. Názorný príklad bol, keď boli niektorí chlapci umiestnení do ochrannej miestnosti. Večer mi zavolať vychovávateľ domov, že musíme niekoho umiestniť do ochrannej miestnosti, pretože ohrozuje seba, spolužiakov a dospelých. Ja som dala súhlas, ale až na druhý deň som čítala naše predpisy, zákon a všetko, čo s tým súvisí.

Veľa vecí som ešte nestihla – napríklad prejsť si celú budovu zariadenia, aby som mala predstavu, čo sa kde nachádza. Napríklad som nebola ešte na všetkých oddeleniach, neviem, aké máme izby alebo klubovne. Alebo nebola som ešte na najvyššom poschodí v tej miestnosti, odkiaľ je najkrajší výhľad na Košice.

ČO SI SI UVEDOMILA, ČO SI SA NAUČILA ZA TOTO OBDOBIE?

Naučila som sa, že každú úlohu je dobré urobiť čo najskôr a neodkladať si ju na neskôr, pretože potom je toho veľa a môžem na niečo zabudnúť.

Alebo som sa naučila, že sa môžem spoľahnúť na svojich kolegov, aj oni si plnia úlohy, ktoré im zase dám ja a úlohy dokážu splniť. Dôležité je sa s nimi rozprávať a vysvetľovať, keď niečomu nerozumejú.

ČO BY SI CHCELA ZMENIŤ NA BANKOVE?

Chcela by som, aby aj vnútro budovy bolo také pekné, ako je budova z vonku. Aby miestnosti boli lepšie zariadené, aby sme nemali zničený nábytok (v tom mi musíte pomôcť aj vy žiaci). Chcela by som, aby naše chodby boli veselšie, aby na nich boli vaše krásne práce.

ČO SA TI UŽ PODARILO? ČO SI VYŽADUJE VIAC ČASU?

Podarilo sa mi nadviazať spoluprácu s organizáciou STOP DISKRIMINÁCIU a zorganizovať pre vás 2 workshopy s nimi. Zažili ste s nimi celkom zaujímavé stretnutia, boli ste v štátnom divadle, skúsili ste si byť hercami a mnoho ďalších zážitkov.

Podarilo sa mi zorganizovať školenie pre učiteľov, aby mali menej písomnej práce a mali viac času na prípravu vyučovacích hodín pre vás.

Podarilo sa nám napísať tri projekty, aby sme získali peniažky na opravu dielne na pracovné vyučovanie, na zaujímavejšie hodiny slovenského jazyka a na prácu našej pani psychologičky. Bola by som rada, keby nám projekty schválili a peniažky by sme dostali.

AKÉ SÚ TVOJE OČAKÁVANIA OD NÁS – DETÍ A ZAMESTNANCOV BANKOVA?

Moje očakávania od vás detí sú, aby ste sa nebáli povedať svoj názor, čo sa vám páči aj čo sa vám nepáči. A veľmi by som si priała, aby som nemusela riešiť vážne priestupky, aby sme nemuseli volať políciu alebo záchranku. To je moje najväčšie pranie.

Aj smerom ku kolegom mám také isté očakávanie, aby svoj názor, nápad, myšlienku sa mi nebáli povedať. Ja som človek, ktorý sa nebojí a rád zavádza nové veci.

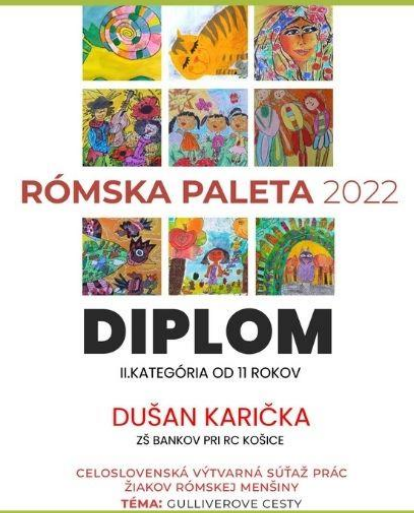
CHÝBA TI ROLA UČITEĽKY/TRIEDNEJ UČITEĽKY?

Rola učiteľky mi chýba. Stále som rada učila, vysvetľovala, rozprávala som sa so žiakmi. Teraz, keď učím napríklad matematiku v 5.A, sa pristihnem s myšlienkou, že aké je to krásne, keď vidím, ako žiaci pracujú, ako sa tešia, keď sa im niečo pekné podarí, keď dostanú dobrú známku.

Rola triednej mi až tak nechýba, pretože triedny má veľa „neviditeľných“ povinností, má veľa písáčiek a okrem toho musí riešiť konflikty vo svojej triede.

ĎAKUJEM ZA ROZHOVOR. PRAJEM TI NAPLNENIE VŠETKÝCH (PRACOVNÝCH) OČAKÁVANÍ – TÝCH MALÝCH AJ TÝCH NAJVÄČŠÍCH.

JANKA

Premalovali
sme sa k
najlepším!

"Už prišli výsledky zo súťaže?" od začiatku septembra som bombardovala pani riaditeľku. Nevedela som sa ich dočkať!

Skoro celý máj a začiatok júna som vás nútila maľovať a kresliť a od znova 😊. A to všetko preto, aby sme stihli poslať výkresy na výtvarnú súťaž Rómska paleta. Názov nás veruže potrápil. Hm, Gulliverove cesty a dať to na výkres, bojovali sme. Ale vy ste išli ako draci! Najprv sme si vypočuli rozprávku o Gulliverovi, ako sa plavil po mori a aké krajiny navštívil a tak sme začali tvoriť. Zapojili ste sa do tvorenia skoro všetci. Samozrejme, piaty a šiesty ročník, či chceli alebo nie 😊, tvorili. O to viac ma potešili práce aj z vyšších ročníkov, ktoré ste mi nosili alebo posielali po učiteľoch. Jedni maľovali, iní kreslili farbičkami, fixkami, pastelom.

Nakoniec sme všetky dokončené a dobré práce rozložili v zborovni a spoločne s učiteľmi vybrali tie naj. Do súťaže sa poslalo jedenásť výkresov od siedmich umelcov.

A výsledok mňa osobne posadil na zadok! Fakt som čakala, že aspoň jeden by mohol uspieť, lebo všetky boli skvelé! Ale my - vy ste boli úspešnejší - šesť žiakov bolo ocenených z počtu viac ako 1500 prác, ktoré boli v našej kategórii a to 5. až 9. ročník. Diplom dostávajú tí TOP a jeden diplom sa ušiel aj nám! To je ako dostať pohár a stáť na pódiu na majstrovstvách Slovenska vo futbale, ale táto súťaž je výtvarná a u nás dostal diplom Dušan Karička! Bomba! Ďalší piati dostali čestné uznanie! Skoro také isté, ako oceniť hráčov medailou, ale výtvarnou medailou 😊!

Som na vás veľmi pyšná, lebo to nie je len váš úspech, ale aj môj a celého nášho zariadenia! A ideme ďalej, nech o nás vedia!

Paľikerav 😊

Lenka

P R I Š L I medzi nás

Rodina mi veľmi chýba

Volám sa Aneta, mám 16 rokov. Na Bankov som prišla 13. septembra. Nechodila som do školy, nebavila ma, ale na Bankove ma celkom začala baviť. Strašne to ľutujem, na PNV mi pomáhajú vychovávateľky, aby som zvládla nové učivo. Pracujem a snažím sa o to, aby som mala dobré hodnotenie. Mama posielala žiadosť na súd o zrušenie, ak mi dobre dopadne, tak budem čoskoro doma s rodinou.

A Anete to aj vyšlo. Súd dopadol dobre a po dvoch mesiacoch a siedmych dňoch sa vrátila späť k rodine. Veríme, že aj doma ju bude škola baviť aspoň tak, ako na Bankove 😊.

Keby som to bola vedela ...

Volám sa Michaela, mám 16 rokov. Na Bankov som sa dostala preto, lebo som nechodila do školy a túlala som sa. Nerešpektovala som rodičov. Teraz to veľmi ľutujem. Ešte stále som si nezvyklá, ale rada chodím do školy. Budem sa snažiť, aby som mohla chodiť na prázdniny a potom aj navždy domov.

Môže to byť aj inak, keď sa budem snažiť

Som Terézia, mám 15 rokov a na Bankov som sa dostala pre záškoláctvo. Tiež som fetovala a nerešpektovala mamu. Spočiatku som sa obávala, ako to tu bude. Nevedela som si zvyknúť, ale postupne si nachádzam kamarátky a začína sa mi tu páčiť. Mám možnosť pravidelne telefonovať s rodinou a mám návštevy.

Budem sa snažiť mať dobré hodnotenie, aby som išla na vianočné prázdniny domov.

Moja kamarátka Miška

Moje pocity sú zmiešané, niekedy sa cítim osamelá a niekedy si myslím, že celý svet sa točí okolo mňa. Veľmi mi pomáha, že tu mám kamarátky. Veľmi som si obľúbila Mišku, ktorá mi hovorí len to dobré. Mám ju veľmi rada od prvého dňa. Je to veľmi dobré dievča, vie pochopiť človeka a vie sa vcítiť do druhých, keď ich niečo trápi. Nikomu sa tak neviem zdôveriť ako jej. Keď bola na víkend, tak som sa nevedela dočkať, kedy sa vráti. A keď sa vrátila, tak som ju od radosti vyobjímala.

Slávka

Aj toto sú nové tváre Bankova

Bude ako nebolo ... možno

Volám sa Michal a mám 17 rokov. Na Bankov som sa dostal z RC Bačkov. V zariadení som preto, lebo som nepočúval rodičov, nechodil som do školy a robil zlé veci. Veľmi toho ľutujem a chcem sa zmeniť k lepšiemu. Na Bankove sa mi páči, mám tu kamarátov. Rád športujem a učím sa hrať na gitaru. Mojimi vychovávateľmi sú pani Janka a pán Michal, ktorých mám rád. Postupom času som si zvykol na režim zariadenia a teraz už nemám problém. Chcem si úspešne ukončiť učilište a doma sa zamestnať.

Volám sa Gustáv, kamaráti ma volajú Gusto

Mám 15 rokov. Som učňom 1. ročníka OU. Mám 10 súrodencov. Mamka je toho času v Anglicku a otec je doma. Bývam u tety Viktórie. Do RC Bankov som prišiel z RC Bačkov. Do Bačkova som sa dostal preto, lebo som nepočúval rodičov, nechodil som do školy a túlal som sa. Svoje správanie veľmi ľutujem a chcem sa zmeniť k lepšiemu. Na RC Bankov som si už zvykol. Veľmi sa mi tu páči. Rád športujem a počúvam maďarskú a rómsku hudbu.

Mojimi vychovávateľmi sú pán D. a pani Janka, ktorých mám rád a počúvam ich. Moja majsterka je pani Marika, ktorú mám tiež rád a chcem sa od nej veľa naučiť ohľadom pestovania rastlín. Svojím správaním chcem presvedčiť pani kurátorku a ísť domov k rodine na stálo.

Aký som bol a aký chcem byť

Volám sa Patrik a mám 16 rokov. Predtým som bol v Bačkove 3 roky. Do reedukačky som sa dostal, lebo som fetoval, kradol a nepočúval rodičov.

Bývam s mamkou, otec nás opustil, keď som mal 3 roky. Aj preto sa chcem mamke poďakovať, že sa o mňa postarala a takisto mi je ľúto, že som vystrájal. Doma som rád počúval hudbu, moja najobľúbenejšia farba je modrá. Najradšej papám vyprážený syr s hranolkami.

Keď som bol doma, tak som občas s mamou chodieval do práce. Jej šéf ma zobral na brigádu, aby som sa nevlákal po meste. Rád na tie časy spomínam. Rodina mi veľmi chýba.

Rád by som sa tu polepšil a dostal sa naspäť domov k rodine.

Niekedy ma to stojí veľa síl

Volám sa Peter. V reedukačke som preto, lebo som nechodil do školy a často som sa bil. Robil som doma problémy a utekal zo školy. Ale verím, že už sa to zmenilo a ja vydržim byť slušný. Mám rád futbal a pingpong. Aby som bol dobrý v tom, čo robím, musel som sa veľa učiť a trénovať. Teraz sa teším na Vianoce a dúfam, že na prázdniny sa dostanem bez problémov. Je to pre mňa dôležité, pretože sa musím postarať o moje dieťa. Viem, že som na otca ešte príliš mladý a je to i pre mňa veľmi ťažké. Ale s tým sa nedá nič robiť, sám som si to takto zariadil. Teraz ľutujem to, aký som bol nezodpovedný. Aj keď je teraz moje správanie dobré, stále sa musím snažiť, aby som si nenarobil ďalšie problémy.

*Pozdravujem všetkých
a držim vám palce.*

BANKOVÁČKA LIGA x4

PREHADZOVANÁ

15. septembra sa aj naša skupina zapojila do turnaja v prehadzovanej. Zápasy rozhodovali pani S. a pán T. Trojkári nenastúpili, lebo boli iba traja, ale pomohli päťkárom a dievčatám. Všetko prebiehalo dobre, nikto nekričal, chalani sa nehádali, dobre spolu vychádzali. Najzaujímavejšie bolo, že uční hrali túto hru prvýkrát, učili sa ju priamo na ihrisku a od zápasu k zápasu sa zlepšovali. Bolo vidieť, akú veľkú radosť mali z každej dobre zahratej lopty. Atmosféra na ihriskách bola taká, aká má byť – športová, súťaživá, nadšená a priateľská. Uznanie patrí nielen víťazom (družstvo 5. výchovnej skupiny), ale všetkým účastníkom.

Dávid

MINIFUTBAL

Turnaj vo futbale sa konal 16. októbra. Páčilo sa mi, ako hrali uční (asi preto aj celý turnaj vyhrali). S futbalkou to naozaj vedia – nielenže hrali futbal, ale doslova sa hrali so súpermi – z obrany do útoku sa presúvali freestylovým štýlom, žonglovali loptou nad hlavou, kľučkovali medzi hráčmi a ešte sa aj nahlas smiali 😍. Veľmi sa snažili aj dvojkári, Imro behal zo strany na stranu, keď sa dalo, prihrával, Braňo prihrávky spracoval a ešte aj výborne bránil (asi preto, lebo je BRANISLAV). Filip perfektne kľučkoval. Aj dievčatá sa veľmi snažili dať aspoň jeden gól a hoci vedeli, že prehrávajú, hrať neprestali.

No boli tam aj takí, ktorí trochu kazili atmosféru aj hru – Kornel hral viac rukami ako nohami, Noro mal nervy, Kevin iba stál na ihrisku a nič nerobil, lebo vraj mu nikto neprihrával, niektorí iba odkopávali loptu a iní podkopávali nohy. No aj také sa pri futbale stáva. A ešte my, trojkári, sme nemali dobrého brankára, lebo nechával góly a hovoril, že to nie je jeho vina, ale naša.

Celý turnaj trval takmer tri hodiny, pani P. odpískala presne 160 minút, každý chlapčenský tím odohral 70 minút (dievčatá 40). Podľa mňa, slušný výkon. A tí, čo práve nehrali, povzbudzovali a vytvárali tú správnu atmosféru. Cítili sme sa všetci veľmi dobre.

Dušan

VOLEJBAL

Volejbal sa hral v sobotu 22. októbra systémom každý s každým. Viedli ho vychovatelia, pani Š., pán D., pán T. a pani Helenka. Hralo sa na dva víťazné sety a zapojili sa všetci. Čo môžem povedať je, že niektorí mali aj nervy, ale ustáli to a hrali disciplinovane. Najlepšie hrala učňovská skupina, preto aj vyhrala. Všetkým sa darilo, aj dievčatám, hoci skončili posledné. Volejbal sa všetkým páčil, výborne sme si zahráli. Ďakujeme vychovávateľom, že pre nás organizujú takéto akcie.

Ado

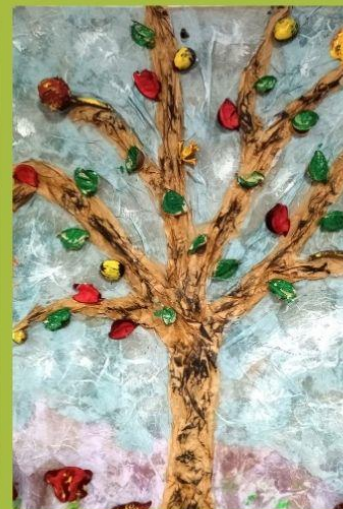
VYBÍJANÁ

Vybíjanú mala na starosti pani Ivanka. V deň, kedy sa konala, mal v našej skupine službu pán R. a on nám povedal, že to dáme. Ja som sedel, lebo som mal úraz. Prvý zápas sme hrali s dievčatami, Noro hral veľmi dobre, išiel sa rozdrapit, ale nepomohlo to, s dievčatami sme prehrali, lebo boli silnejšie. V druhom zápase sme porazili dvojku, Noro to potiahol. Aj zápas s trojkármí sme vyhrali, lebo som ich povzbudzoval. Posledný zápas sme mali hrať s učňami, len sme nestihali, lebo už bol čas večere. Hrali sme na druhý deň. Mysleli sme si, že prehráme, ale sme vyhrali, opäť zásluhou rýchleho a vrtkého Nora. Skončili sme na druhom mieste, hneď za dievčatami.

Filip

Dielo tvojich rúk

Už niekoľko rokov prebieha v našom zariadení súťaž v umeleckej tvorivosti „Dielo tvojich rúk“, v rámci ktorej výchovné skupiny prezentujú umelecké dielka vytvorené rukami všetkých (alebo väčšiny) detí v skupine a aspoň jedným párom rúk dospelého. Obvykle deti spolu s vychovávateľkami vytvoria nástennú dekoráciu, najčastejšie s využitím odpadového alebo prírodného materiálu. Súťaž sa v priebehu školského roka koná trikrát a my už máme za sebou prvé kolo s témou „Strom života“. Veľmi pekné aj umelecky hodnotné diela sú vystavené v priestoroch jedálne, kde aj prebiehalo ich hodnotenie. Porotu tvorilo 19 zamestnancov RC a jedna študentka, porotcovia prideliovali dva hlasy. Každý jeden obraz zaujal minimálne jedného dospeláka, no tri boli najviac oceňované (rozdiel hlasov bol malý). A práve o tvorbe troch TOP dekorácií vám prinášam krátke reportáže.

Janka

ŽIVÝ STROM Z NEŽIVEJ PRÍRODY

Pani Daška doniesla z domu kamienky, všetky ich na farebno namaľoval Paťo, nikto iný mu s tým nepomáhal. Pani a Paťo na nafarbené kamienky nakreslili tváričky. Pani Daška mala kôru, prilepila ju tavnou pištoľou do stredu obrazu a nad kôru nalepila ozdobené kamienky. Okolo kmeňa urobila rozkošné postavičky z kamienkov. Som prekvapený, že sme vyhrali, mali vyhrať dievčatá.

Kornel

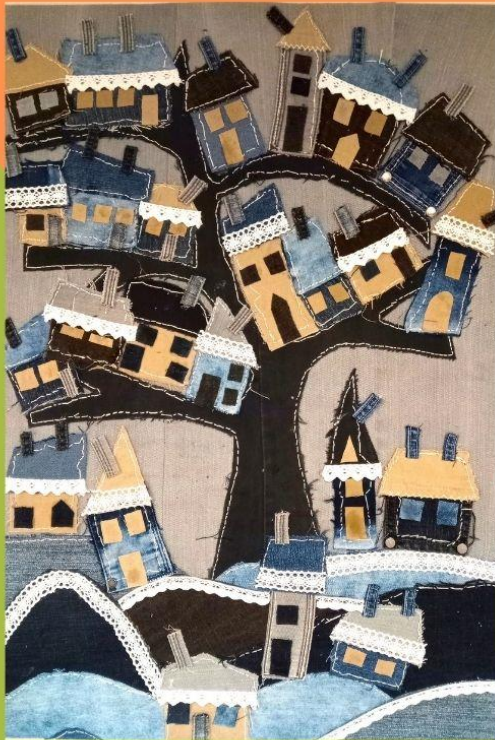
BAMBUĽKY A COPIKY

Náš strom života sme robili všetky dievčatá. Slávka, Anastázia a Miša motali vlnu na kruhy, pani Helenka to prestrihla a urobila z toho guľičky. Viki ich lepila. S praktikantkami Klaudia vystrihovala a maľovala lístky, do ktorých sme každá napísali svoju naj-naj vlastnosť. Vrkoč uplietla pani Helenka, aj korunu z kartónu vyrezala ona. Veľa práce urobili Klaudia so Silviou, lebo po úteku nechodili vonku. Oni robili, keď my sme športovali. Strom života sme urobili najlepšie, ako sme vedeli a s výsledkom sme spokojné.

Slávka

S.T.R.O.M.O.S.Í.D.L.I.S.K.O

Náš strom života sme vyrábali celý október, robili sme počas pracovnej výchovy, neraz aj v čase osobného voľna ... ale iba tí, ktorí mali chuť. A najväčšiu mal Filip a Tibor. Pani S. pripravila podkladovú látku z rifli, prifercovala kopce a kmeň stromu vystrihnutý z iných rifli a my všetci piati sme to prišivali a prišivali. Väčšina z nás šila prvýkrát, väčšine ani nevadilo, že robí skôr ženskú prácu, ale mali ste vidieť Nora! Fakt hrozilo, že látku roztrhá ... nitka sa mu uzlila, ihla do prstov ho pichala a práca ho viac hnevala ako bavila. Raz sa aj s Filipom dohodol, že urobí zaňho všetky rajóny, keď on prišije „jeho“ domy. No a Filip to urobil rád a ešte aj veľmi pekne. Robili sme, čo sa dalo, ale do odchodu na jesenné prázdniny sa to jednoducho stihnúť nepodarilo. Pani S. teda požiadala o pomoc ďalšie šikovné ruky – Martin prilepil už takmer hotové dielo na dosku, Alex lepil okienka a dvierka na každý dom. Pani S. všetko ešte čipkou vyčackala a dielo bolo hotové.

Páči sa vám? Nám sa to páči :))

KEĎ LÁSKA NEPOČKÁ

Od vašej smutnej Klandušky

No tak začnem s tým, že keď sme mali akciu s hercami v telocvični, ja so Silviou sme sa dohodli, že sa vypýtame na WC a zdrhneme cez okno. Mala som stres, že ma ihneď chytiť, ale nakoniec sa nám podarilo dostať do Prešova. Bola som veľmi šťastná, keď som utiekla, cítila som sa voľná, akoby som ani v RC nebola. Stres opadol, bolo mi dobre. Pokračovali sme do Kojatíc, ja za Danielom a Silvia za Patrikom. Keď sme vystúpili z autobusu, smiali sme sa a veľmi tešili. Videla som Daniela, objali sme sa, bolo mi dobre pri ňom.

Boli sme obe zachytené policajtní a odvezené naspäť na Bankov.

Teraz útek ľutujem. Nebudem utekať, chcem ísť na Vianoce v pokoji, nikto ma nebude naháňať. Pani Helenka mi dovolila osláviť moje narodeniny, aj keď som si nezaslúžila. Zhasla som si sviečky na koláčiku, ktorý sme si upiekli a želala som si pranie, dúfam, že sa mi splní. Tancovali sme, spievali, jedli, pozvala som Kornela.

Bola by som šťastnejšia, keby som oslavovala doma s rodinou.

Ospravedlňujem sa rodičom, bratovi, že som im cez letné prázdniny robila problémy.

JESENNÉ PRÁZDNINY

Počas jesenných prázdnin som ostala na Bankove. Od začiatku som mala sama na seba nervy, že som si „urobila“ prázdniny na Bankove. Môžem si za to sama - nemala som utekať. Teraz to veľmi ľutujem. Mrzí ma, že som nepočúvala svoje vychovávateľky a chcem sa im ospravedlniť za to, že som im hovorila, že neutečiem a aj napriek tomu som ušla. Tiež už sa chcem konečne polepšiť. Lepším sa, ale nie až tak, ako minulý rok. Ten bol lepší, ako tento.

Od vašej Sisušky. Mám vás rada 😊

Pretože som jesenné prázdniny musela stráviť na Bankove, bola som z toho veľmi smutná. Vo štvrtok 27. októbra si deti na komunite dávali podpisovať súhlas na odchod na prázdniny, na ktoré som ja ísť nemohla, lebo som sa nevrátila z letných prázdnin. Nejakto som to ale vydržala. Stále som plakala, až dovtedy, kým som sa nezbadala.

Zostalo nás tu päť dievčat - Silvia, Klaudia, Erika, Miša a ja. Nebolo to až také hrozné. S pani Ivankou sme robili náramky a dni nám veľmi rýchlo zbehli. Ani sme sa nenazdali a už bola večera. S pani Helenkou sme sa išli pomodliť a zapáliť sviečku ku kaplnke. Tiež sme si upiekli chutný mrkvový koláč. Bola som veľmi rada, že mi mama volala každý deň. Aspoň som ju mohla počuť, keď už som s ňou nemohla byť.

Už sa všetci tešíme na vianočné prázdniny.

Každým dňom sú viac na dosah 😊.

Od vašej Slávky

Trojboj zdatných loptošov RC Mlynky

V sobotu 12.11.2022 sme sa zúčastnili športovej akcie „Trojboj zdatných loptošov“, ktorá sa konala v RC Mlynky-Biele Vody. V daný deň sme sa v skorých ranných hodinách vybrali smerom na železničnú stanicu. Cesta vo vlaku nám veľmi rýchlo zbehla a ani sme sa nenazdali a už sme boli v Margecanoch, kde sme presadli na ďalší vlak smerom na Mlynky.

Po príchode sme sa presunuli do reedukačného centra, kde mali prebiehať športové súťaže. Akcie sa zúčastnili tri zariadenia: RC Košice, RC Bačkov, RC Mlynky-Biele Vody. Športové zápasy prebiehali v troch disciplínach: minifutbal, nohejbal, stolný tenis, spôsobom každý s každým, podľa určených pravidiel. Na úvod nás privítala a súťaž otvorila vedúca výchovy, ktorá zažela súťažiacim kvalitné športové zápolenia v duchu fair play. Stolný tenis - za Bankov nastúpili Kevin a Imrich. Obaja išli na doraz. Všetky zápasy boli maximálne vyrovnané a výsledky boli tesné. Napriek uvedenému sme obsadili tretie miesto.

„Nevychádzalo mi prvé podanie.“ konštatoval Imro.

„Prehrať tri zápasy s výsledkom 11:9 ... čo mám k tomu dodať.“ zhodnotil svoje vystúpenie Kevin.

Nohejbal trojíc - verili sme, že je to naša najsilnejšia disciplína a predpovede sa potvrdili. Po hladkom víťazstve nad RC Mlynky 2:0, sme remizovali s RC Bačkov. Všetci chlapci sa prestriedali a pri rovnakom súčte bodov sme s RC Bačkov zaznamenali prvé miesto. Našou nevýhodou bolo, že sme hrali dva zápasy za sebou. Škoda remízy s RC Bačkov. Ale aj tak O.K.

Minifutbal - napriek tomu, že chlapci išli na hranicu svojich schopností a síl, prehrali sme oba zápasy. Chlapci určite nesklamali. V bránke bol spoľahlivý Dominik, ktorý vychytil súperom veľa gólových šancí. V obrane boli Braňo a Kevin, motorom mužstva bol Filip, ktorý toho najviac nabehal. V útoku bol Imro, ktorý svojou rýchlosťou a šikovnosťou bol pre súpera veľmi nebezpečný.

Napriek tomu, že príprava nebola ideálna, chlapci určite nesklamali. Škoda nevyužitých šancí, ale futbal sa hrá na góly. Musíme popracovať na kondícii, ako aj na obrannej a útočnej fáze, nakoľko nás často súper prečísľoval až toho vznikali pre nich šance a potom aj góly.

Za ideálneho slnečného počasia mal turnaj vysokú športovú úroveň. Pre účastníkov bol zabezpečený obed, občerstvenie a teplý čaj. Športové stretnutie a následné športové zápolenia mali veľmi dobrú úroveň po stránke športovej, organizačnej ako aj po stránke spoločenskej, na čom sa zhodli vedúci jednotlivých výprav. Ukončenie akcie bolo o 14.30 hod., kedy sme prevzali ceny. Kapitánom našej výpravy bol Imrich. Následne sme sa presunuli na vlak do Spišskej Novej Vsi. Primerane unavení sme si ešte vo vlaku zahrali karty a už sa tešili na Bankov.

F. R.

KONEČNÉ
PORADIE
1. RC BAČKOV
2. RC MLYNKY
3. RC KOŠICE

Turnaj z pohľadu najmladšieho účastníka

Ako prvé sme hrali ping-pong. Išiel som ja a Imro. Každý sme hrali 5 zápasov, žiaľ všetky sme prehrali a skončili na treťom mieste. V nohejbale sa nám veľmi darilo. S Mlynkami sme vyhrali 2:0. S Bačkovom to bolo napinavé, lebo po prvom vyhratom sete to naši súper vyrovnať, dostali sme bod a v nohejbale sa umiestnili na prvom mieste – asi sme mali lepšie skóre za sety ako chlapci z Bačkova. Vo futbale sa nám až tak nedarilo, s Bačkovom sme prehrali 12:1, s chlapcami z Mlynkov sme si zahráli veľmi dobre, zápas sme prehrali "iba" 7:1.

Pri návrate na Bankov nám pán R. kúpil ako darček dve kofoly a dve čipsy. Nedá sa povedať, že by niekto bol viac užitočný ako všetci ostatní, každý sa snažil a dal zo seba maximum. Trojboj sme si užili a dobre sme si zahráli.

Kevin

Nevyhrali sme, ale zúčastnili sme sa

V deň konania súťaže sme vstávali už o pol šiestej. O pol siedmej sme išli autobusom na Mier, tam sme prestúpili na autobus, ktorý ide na železničnú stanicu. Kúpili sme si lístky na vlak do Margecian. Vlak mal meškanie, tak pán R. kúpil horúcu čokoládu, urobili sme si fotky, bolo nám super. Vo vlaku sme hrali karty a počúvali pesničky. V Margecanoch sme prestúpili na vlak, ktorý sa volal motorka a s ním sme išli do Mlynkov, prišlo po nás auto a odviezlo nás na Biele Vody. Tam sme sa išli zložiť a prezliecť do dresov. Začali sme stolným tenisom, súpermi boli veľmi dobrí a aj keď sa nám nedarilo, stále sme verili, že aspoň dačo vyhráme. Nevyhrali sme, boli sme sklamaní, ale nevadí. Potom sme išli do šatne na desiatu. Jedli sme chlebičky, keksy, teplý sladučký čaj a chrumky. Oddýchli sme si, najedli sa a išli na nohejbal. Vôbec sme to nečakali, ale v ňom sme skončili ako prví. Boli sme šťastní. Po obede bol futbal, tam sme všetko prehrali, ale nevadí, mali sme dobrý pocit, že sme sa turnaja aspoň zúčastnili. Dakujem pánovi R., že nás zobral.

Filip

TRADÍCIA DUŠIČIEK

Dňa 29.10.2022, v sobotu, sme s pánom R. absolvovali vychádzku. Cieľom našej cesty bola spomienka na zosnulých, teda návšteva cintorína.

Už deň predtým sme si po večernej komunite zapálili sviečku a v tichosti spomínali na

našich blízkych. Poprosili sme pána vychovávateľa, aby nám zakúpil sviečky.

Po príchode na cintorín sme si všimli upratané hroby, na ktorých boli zapálené sviečky a kahance a takmer všade boli krásne kvety. Postupne sme zapálili sviečky pre nenarodené deti a potom sme sa presunuli do kaplnky a ku krížu.

Pán R. nám vysvetlil, že cintorín Sv.

Rozálie je najstarší cintorín v Košiciach a sú tu pochovaní aj vojaci a staré maďarské rodiny. Keď sme odchádzali, už sa začalo stmievať a to ešte viac umocnilo úctivú atmosféru, hlavne horiace sviečky. Bolo už chladno a preto sme sa ponáhľali na Bankov. Po večeri a ďalších povinnostiach sme si pozreli fotky z akcie.

Vychádzky sa zúčastnil Ladislav, Patrik, Dominik, Kornel a ja, Imrich

Obavy sa rozplynuli hneď prvý deň

Dňa 8. 11. 2022 sme nastúpili na dvojtýždňovú prax. Moje prvé dojmy z reedukačného zariadenia boli všelijaké, nevedela som, čo od toho očakávať. Privítali ma chlapci, ktorí vonku hrabali lístie. Pekne pozdravili a popriali pekný deň. Hneď prvý deň sa mi potvrdilo, že som mala zbytočné obavy a deti boli komunikatívne, zapájali sa do aktivít a celkom slušne sa správali a tak to išlo celé 2 týždne. Ja som bola pri výchovnej skupine, kde boli uční. Pracovalo sa s nimi veľmi dobre, odpovedali na otázky, zapájali sa do aktivít, ktoré sme im pripravili, spievali sme si, hrali sme karty, hrali na gitare. Vonku sme hrávali prehadzovanú, pri ktorej sme sa skoro vždy pohádali, ale brali sme to s humorom. Odnášam si odtiaľ príjemné spomienky. Ďakujem za možnosť byť praktikantkou vo vašom zariadení. Chlapcom prajem, nech sa v čo najlepšej miere zapoja do života vonku.

Michaela

Z reedukačky sa mi nechcelo odísť

Každý deň máme možnosť začať odznova.

V reedukačnom centre som bola prvýkrát v živote. Síce sme sa čo-to učili v škole, ale realita je o niečom úplne inom. Úprimne? Mala som pred tým dosť veľký rešpekt, pretože som nevedela, čo mám čakať, no zároveň som sa tešila na novú skúsenosť.

Prvý deň to nevyzeralo úplne ružovo, keďže sme hneď zažili menší konflikt. Tak som si myslela, že to bude ešte horšie, ako som čakala a že budem rada, keď to skončí. No keď nadišiel deň, že už treba ísť, tak sa mi normálne tislí slzy do očí. Nikdy by som nepovedala, že sa mi nebude chcieť odísť z reedukačky.

Keďže pri štúdiu špeciálnej pedagogiky mám uplatnenie v rôznych smeroch, tak som si vždy vravela, že reedukačka je pre mňa tou najposlednejšou voľbou, ale táto skúsenosť mi úplne zmenila pohľad. Každým dňom sa mi ten pohľad menil, až som dospela k tomu, že sa mi tam vlastne páči.

Mala som v sebe rôzne emócie, mnohokrát som sa nevedela sama v sebe vyznať. Vychovávateľky sme mali úžasné, delili sa s nami o rôzne skúsenosti či rady. Žiakov som si tiež veľmi oblúbila. Nemala som možnosť spoznať všetkých, ktorí tam boli, ale v skupinke, kde som bola, naozaj môžem povedať, že som rada za príležitosť nahliadnuť do duší detí z polepšovne. Dva týždne nie sú taká dlhá doba ako sa zdá, ubehlo to veľmi rýchlo. No som vďačná za každú chvíľu, za každý rozhovor, smiech, jednoducho za všetko.

Nieko má možno zlý pohľad na žiakov v reedukačke. Áno, majú všetci nejaké chyby, nie sú dokonalí, ale to nie je nikto z nás. Nemali a nemajú to ľahké, mnohí z nich majú za sebou naozaj silný príbeh. Urobili možno veľa zla, ale ja som v nich videla veľa dobra. Veľmi si želám, aby aj oni objavili v sebe to dobro, ktoré tam je a aby nepadli tam, kde boli, ale aby kráčali smerom vpred a aj keď padnú, aby našli silu sa postaviť. Aby sa dokázali povzniesť nad to, čo bolo a vybrali si ten lepší život. Každý jeden z nich na to má.

Nuž, čo dodať, prajem vám veľa síl, trpezlivosti a odvahy. Nevzdávajte sa. Vychovávateľkám tiež prajem pevné nervy a všetko len to najlepšie, čo sa dá. Ešte raz ďakujem za všetko...

Vanesa

Nezabudnuteľné dni na Bankove

Písal sa 7. november 2022 a bol to deň, kedy mi začala prax v reedukačnom centre Bankov. Plná odhodlania odovzdať zo seba to najlepšie som prešla dverami vášho zariadenia so zvedavosťou, čo nasledujúce 2 týždne prinesú.

Počas týchto dní som zažila spolu s mojou pridelenou skupinkou rôzne situácie a nálady, no vždy radosti prevýšili starosti. Chlapci ma prekvapili svojou šikovnosťou v mnohých oblastiach. Každý z nich má potenciál a tak im veľmi prajem, aby nestrácali motiváciu rozvíjať svoje talenty a schopnosti.

Pri spoločných aktivitách, ako boli športové či spoločenské hry, som mala možnosť chlapcov zo skupinky bližšie spoznať a tak čím dlhšie som chodila, tým viac som sa na nich tešila. Až sa mi na konci ťažko odchádzalo 😊.

Som rada, že som mohla prax realizovať práve v tomto zariadení pri skvelých vychovávateľkách Jankách, ktoré mi odovzdali veľa cenných rád a skúseností a vytvárali príjemnú atmosféru, za čo im patrí srdečná vďaka.

Daniela

*A tak mi na záver
neostáva povedať nič iné,
ako že dni strávené v RC
Bankov zostanú pre mňa
nezabudnuteľné. Myslím
na všetkých a držím
palce, nech sa v živote
darí!*

INTERVIEW S PANI UČITELKOU *Barbarou*

V ÚVODE NADVIAŽEM NA NEDÁVNÝ ZÁŽITOK – PANI P. DRŽALA V RUKÁCH NEUVERITEĽNÉHO TVORA – SLIMÁKA OMNOHO VÄČŠIEHO, AKÉHO SOM KEDY VIDELA. DOZVEDELA SOM SA, ŽE PATRÍ TEBE. MOHLA BY SI ČITATEĽOM BANKOVÁČIKA PREDSTAVIŤ SVOJHO DOMÁCEHO MILÁČIKA?

V prvom rade by som chcela čitateľom ujasniť, že slimák, ktorého som mala v škole, nepatrí mne, ale mojej mladšej sestre, ktorá je veľkým milovníkom zvierat 😊. Tento náš "maznáčik" sa nazýva slimák africký, takže aj pôvodne pochádza z Afriky. Samozrejme, my sme si ho nekúpili v Afrike, ale v terárstike (teda v obchode so zvieratami a inými zvieracími potrebami). O tomto slimáka sa dá starať úplne jednoducho. Okrem svojho domčeka býva v klasickom akváriu (je však dobré mať akvárium prikryté niečím priedušným, inak zvykne slimák ujsť). V akváriu má hlinu, do ktorej sa rád zahrabáva.

Krímime ho zeleninou (uhorka, mrkva, šalátové lístie), ovocím (jablko) a sépiovou kosťou (tú potrebuje na spevnenie ulity). Alfík (to je meno nášho slimáka) toho však veľa nenaje. Veľkú časť roka spí. Počas spánku vytvorí na konci svojho domčeka tvrdé viečko, ktorým akoby zatvoril dvere na svojej ulite, aby ho nikto pri spánku nebudil 😊. Výhodou chovu tohto zvieratka môže byť to, že je veľmi tichým spoločníkom, nebreše, nekňučí, nevystrája ... Dokonca, by mal mať jeho sliz blahodarné účinky na pleť, čo sme však zatiaľ neskúšali 😊.

KEBY SI MOHLA BYŤ ĽUBOVOĽNOU ROZPRÁVKOVOU, FILMOVOU ALEBO SERIÁLOVOU POSTAVOU, KÝM BY SI BOLA A PREČO?
Asi by som bola Hermiona, pretože sa mi páči, ako veľa toho vedela, aká bola odvážna a že mohla žiť v takom čarovnom svete.

KTO BOL TVOJ OBLÚBENÝ UČITEĽ A PREČO?

Mojím obľúbeným učiteľom bol matematikár na strednej škole. Páčilo sa mi, aký bol k nám dobrý, aj keď nie vždy sme všetkému rozumeli. Bol veľký odborník v matematike aj fyzike a vedel sa s nami rozprávať aj vtipkovať tak "na úrovni" akoby sme boli odborníci aj my (aj keď vedel, že nie sme). A cítili sme, že nás má rád.

ČO JE PRE TEBA NAJZAUJÍMAVEJŠIE V UČITEĽSKEJ PROFESII?

Najzaujímavejšie je pre mňa spoznávať žiakov a to, aký je každý z nich jedinečný. Aké činnosti má rád a ktoré nie. Všímať si, ako sa kto vie snažiť aj napriek tomu, že ho daný predmet nezaujíma. Baví ma tiež objavovať, aké veci žiakov rozosmievať, čo ich vie nadchnúť a pod.

POKIAĽ VIEM, SI ČERSTVÁ ABSOLVENTKA VYSOKEJ ŠKOLY, MÁŠ ZA SEBOU DVA MESIACE UČITEĽOVANIA V NAŠEJ ŠKOLE, TEDA UŽ SI SI NIEČO VYSKÚŠALA, ZAŽILA. ČO ŤA MALI V ŠKOLE NAUČIŤ, ALE NENAUČILI ŤA?

Hm. Nenučili ma skoro vstávať 😊.

ĎAKUJEM ZA ROZHovor. BUĎ TRPEZLIVÁ A VYTRVALÁ PRI OBJAVOVANÍ JEDINEČNOSTI NAŠICH DETÍ 😊.

Workshop STOP DISKRIMINÁCI

V novembri už druhýkrát prišli medzi nás herci, aby s nami pracovali, aby sme spolu spievali, hrali na hudobné nástroje, rozprávali sa pri sviečke v poradnom kruhu a aby sa s nami hrali. Venovali sa nám tri dni. Každé stretnutie sme začínali hudbou. Keď bol medzi nami niekto nový, musel sa predstaviť. Prvý deň sme sa zhovárali o diskriminácii, hrali zaujímavú hru „sochy“ - napodobňovali sme smútok, šťastie, lásku a radosť. Pekné sochy vytvorili aj vychovávatelia. Na záver Robo zaspieval slovenskú pesničku, traja chlapci zas rómsku.

Druhý deň sme boli od rána do obeda v Divadle Janka Borodáča v Košiciach. Popoludní sme si zahrli divadielka na rôzne témy aj my sami - láska, priateľstvo, diskriminácia, tolerancia, konflikt. Bolo to úžasné, aj herecké výkony boli dobré. Najväčšiu radosť máme z kapely Bankov, keď všetci hráme na nejakom hudobnom nástroji. Na záver druhého dňa nám zaspievala pani praktikantka. Spieva veľmi pekne.

Tretí deň sme odštartovali hudbou a "indiánskou rečou" (rozhovorom v kruhu). Program pokračoval naháňačkou, do ktorej sa nezapojili všetci, potom sme pri hudbe napodobňovali pohyby toho, kto stál v strede. Nasledovala relaxácia a kreslenie obľúbeného miesta. Na úplný koniec sme si spoločne zaspievali a naposledy zahrli na hudobných nástrojoch.

Samozrejme, nie každému sadne každá aktivita, ale aj ten, kto si nevezme do ruky indiánsku hovoriacu paličku a nič nepovie (lebo sa hanbí), naďalej je súčasťou kruhu a počúva to, čo hovoria iní. A to je rovnako dôležité ako hovoriť. (Pozn.: hovoriaca palička sa používa pri rozhovore v poradnom kruhu - hovoriť môže iba ten, kto ju drží v ruke.)

Ďakujeme Ľubovi, Vlaste a Ivane, že si pre nás opäť pripravili bohatý a zaujímavý program. Sú to super ľudia, super herci a super je aj to, že vždy majú dobrú náladu.

Nazreli sme do zákulisia ŠTÁTNEHO DIVADLA

Na divadlo som sa veľmi tešila, bola som zvedavá, ako to tam vyzerá. V divadle som sa cítila príjemne, lebo som tam videla veľa nových vecí. Videli sme hudobné nástroje, na klavíri sme si mohli aj zahrať, veľmi pekne hral Dušan. Na ostatných sa mi páčilo, že sa zapájali a že nikto nezdrhol. V závere akcie sme sa presunuli na Malú scénu, kde sme mali možnosť vyskúšať si, aké to je byť hercom. Jediné, čo mi vadilo, bolo to množstvo schodov, po ktorých sme chodili, ale inak bolo všetko fajn. Boli sme tam celá základka, učiteľia a prišla sa pozrieť aj pani riaditeľka. Mrzí ma, že s nami nebol môj brat Kevin, lebo si to pokazil svojím správaním. Ďakujem Ľubovi a Vlaste, že sa vrátili k nám na tri dni a že nás vzali do divadla.

Vaneda

Po budove nás sprevádzala a celé divadlo nám predstavila pani Lenka. Po príchode nás privítala a odviedla do šatne, kde sme si zložili veci. Mňa zaujalo zlato na kľúčkách, kreslách, stenách, ktoré sa ale nedá zoškrabať. Na javisku sme si zahráli naháňačky, bolo to srandovné a mali sme z toho dobrý pocit. Pozreli sme sa aj do podzemia, kde bola ďalšia zaujímavá vec – tzv. bazény.

Správali sme sa veľmi dobre, počúvali sme učiteľov aj pani sprievodkyňu. Návštevu divadla by som si zopakoval ešte raz aj napriek tomu, že sme veľa chodili.

Filip

Sprievodkyňa divadla, Lenka, nám porozprávala o jeho histórii, kedy divadlo vzniklo, kedy sa prerábalo. Najviac ma zaujala príprava javiska na predstavenie a údržba veľkého lustra. Zaujímavá bola pre mňa informácia, že na výzdobu divadla použili architekti približne 6 kíl 24-karátového zlata (čiže čistého zlata). Návšteva divadla bola pekným zážitkom.

Ajka Viki

Mne sa v divadle páčila veľikánska socha ženy na javisku. Pozreli sme si aj suterén, kde sa nachádzajú bazény, ktoré ochraňujú divadlo v prípade požiaru.

Všetci sme sa správali slušne a disciplinovane a cítili sme sa príjemne.

Ja som bol džentlmen. Zaujímavou skúsenosťou bolo vyskúšať si nácvik priateľského gesta.

Imro

V divadle som videla veľmi krásne javisko, celé bolo pozlátené. Cítila som sa ako v kráľovstve. Videli sme galériu, zlaté stoličky, pódium, ktoré sa točí do všetkých strán, klesá dole a potom stúpa hore.

V podzemí sme videli kostýmy a šatne. Zaujímavé bolo, že cez podzemie sme sa dostali do druhého divadla.

Bol to pre mňa zážitok.

Klaudia

Bud' me vd' ační za to, čo máme

Asi mám hlavu v smútku a som zo všetkého znepokojená. Je to asi tým, lebo ja som tu už dávno nemala byť. Už pred tromi mesiacmi som mala odísť do RC Levoča. Tu nie je zle, ale v Levoči mám sestru a chcem byť s ňou. Dúfam, že po Novom roku sa s vami budem lúčiť.

Som rada, že chodím na individuálne vychádzky a teda mám šancu každý týždeň vidieť rodinu, lebo som z Košíc. Aspoň v niečom mám výhodu. Som v mladom veku a už sa trápim. Bude to tým, že som nemala dobré detstvo. Mám sestru Ivanku, je v CDR v Košiciach a veľmi mi chýba. Dala by som všetko za to, aby som ju mohla znova vidieť. Myslím na ňu 24/7, to znamená od rána do rána, sedem dní v týždni. Aj môj brat mi veľmi chýba. V živote urobil veľa chýb a teraz za nich pyká. Nerobme veci, ktoré neskôr oľutujeme. V noci sa modlím k Bohu, aby sa mojim súrodencom nič zlé nestalo, aby to vydržali so mnou ... veď žijeme len raz. Vážme si to, čo máme. Rodina je na prvom mieste.

Ajka

*Jedno si
zapamätajte:*

**AK NECHCEŠ, ABY TI ROBILI ZLE DRUHÍ,
NEROB ZLE ANI TY IM.**

**NAJPRV SI ROZMYSLI, ČO CHCEŠ UROBIŤ
A POTOM KONAJ.**

**VÁŽ SI TO, ČO MÁŠ, LEBO JEDNÉHO DŇA O
VŠETKO MÔŽEŠ PRÍSŤ ... A NA PLAČ UŽ BUDE
NESKORO.**

ČO BOH SPOJIL, ČLOVEK NEROZDELÍ.

CELOÚSTAVNÁ KOMUNITA

Dňa 24. 11. 2022 sa konala celoústavná komunita. Na chvíľu sme sa zastavili a spolu sme hodnotili mesiac november. Aký bol, taký bol, ale mohol byť aj lepší. Komunitu viedol Patrik z druhej výchovnej skupiny, ktorý v úvode privítal všetkých prítomných. Po hodnotení jednotlivých výchovných skupín a jednotlivcov, bola na rade kultúrna vložka. A to už bol priestor pre učňov zo 4. výchovnej skupiny, ktorí si pripravili kultúrny program. Pod vedením skupinových vychovávateľov, pani Martinky a pána Petra, prezentovali scénu na tému "Drogy sú cesta do tmy". Po úvodnej tréme to chlapci zvládli veľmi dobre a rozhodne nesklamali, čo potleskom ocenili všetci prítomní.

V programe účinkovali (a tento príspevok napísali) uční: Gusto, Paťo, Ernest, Alexander.

Dobrý dôvod, PREČO sa snažiť

NA NOVEMBROVEJ CELOÚSTAVNEJ KOMUNITE SOM SKORO MAĽA ŠOK, KEĎ PÁN JOŽKO Povedal, ŽE SOM NAJLEPŠIA ŽIAČKA RC. TO SOM VÔBEC NEČAKALA. AKO SA MI TO PODARILÓ, TO VÔBEC NETUŠÍM. NEMYSLÍM SI, ŽE SOM AŽ TAK DOBRÁ. ALE PRAVDOU JE, ŽE SA SNAŽÍM MAŤ ČO NAJLEPŠIE HODNOTENIE, ABY SOM MOHLA ČÍM SKÔR ÍSŤ DOMOV NA STÁLO. SOM RADA, ŽE SOM MOHLA ÍSŤ NA INDIVIDUÁLNU VYCHÁDZKU. NA VYCHÁDZKE SOM BOLA S VIKI, UŽILI SME SI TO. VIKI SA SNAŽILA CELÉ DVA TÝŽDNE UDRŽAŤ SI Z VÝCHOVY POCHVALU A ZO ŠKOLY SPOKOJNOSŤ. STRETLI SME SA S JEJ RODIČMI, POZVALI NÁS NA HORÚCI ČAJ, LEBO VONKU BOLA ZIMA. MNE POŽIČALI MOBIL, ABY SOM MOHLA VOLAŤ S MAMOU CEZ MESSENGER. BOLA SOM NESMIERNE ŠŤASTNÁ, ŽE PO TROCH MESIACOCH VIDÍM MAMU. PRIŠLA VIKTÓRIINA TETA A BOLA VEĽMI MILÁ. ROZPRÁVALA MI, ABY SOM TO VYDRŽALA, ŽE MI TO RÝCHLO ZBEHNE. S VIKI SME IŠLI DO AUPARKU NA KEBAB, PREŠLI SME VŠETKY OBCHODY. ŠTYRI HODINY ZBEHLI VEĽMI RÝCHLO A MUSELI SME SA VRÁTIŤ. CESTOU NA BANKOV SME BOLI SMUTNÉ, ALE ZVLÁDLI SME TO. DODRŽALI SME VŠETKO, ČO SME MALI, VRÁTILI SME SA NAČAS, DOKONCA SKÔR O 10 MINÚT (HAHA), VŠETKO BOLO GOOD (DOBRÉ). NA VYCHÁDZKE BOLO SUPER, ASPOŇ TROŠKU SOM SA CÍTLA UVOLNENÁ. DÚFAM, ŽE SA MI PODARÍ ÍSŤ AJ VIACKRÁT. INDIVIDUÁLNA VYCHÁDZKA JE DOBRÝ DÔVOD, PREČO SA SNAŽIŤ.

SLÁVKA

Nákupné turné

My, piata výchovná skupina, sme poslednú novembrovú sobotu boli v meste na nákup vecných darov. Išli sme s pani P. ráno hneď po raňajkách. Na Staničnom námestí nás čakala pani S. Pozreli sme sa do Pepca, ale tam nebolo nič pre nás, tak sme sa pešo prešli do Auparku. Tam sme chodili z obchodu do obchodu, ale nakúpil iba Ado. V nákupoch sme pokračovali v čínskom obchode, kde si viaceri pokúpili oblečenie. Hneď vedľa bol LIDL a tam sme to "roztočili" - nakúpili sme si plný košík sladkostí a keďže bolo poludnie, ozvali sa aj naše žalúdky a kúpili sme si bagety. Potom sme tie bagety zjedli a hneď bola nálada lepšia. Aj pani P. a pani S. sme kúpili čipsy (urobili sme to radi 😊). V obchode sa pri nás pristavil starší ujo, chcel nám dať 5 eur, ale panie nesúhlasili. On sa ich snažil presvedčiť, že je skromný, že on toho veľa nepotrebuje, že nepije, iba fajčí (aj škatuľku cigariet nám ukázal), že on celý život ... vtedy sme pochopili, že sa pri nás pristavil, aby sa mohol vyrozcávať. Tak sme ho chvíľu počúvali a potom sa s ním rozlúčili. Poslednou zastávkou na našom nákupnom turné bol Dargov, kde sme hľadali nákrčníky, ale nič sme nenašli. Dávid si tam kúpil fešnú bundu. Potom sme sa rozlúčili s pani S. na zastávke električky, kde Filip urobil dobrý skutok a obdaroval starú pani sladkosťami. Celý výlet sa nám veľmi páčil, nakúpili sme všetko, čo sme potrebovali a do RC sme sa vrátili s plnými batohmi, spokojní, dobre naladení a príjemne unavení. Dakujeme našim skupinovým vychovávateľkám.

Ado & Filip

ADVENT

výroba vencov

K blížiacim sa sviatkom Vianoc nesporne patrí aj veľké upratovanie, výzdoba príbytkov, vianočného stromčeka, vôňa medovníkov a celková príprava na Štedrý večer. Je to obdobie adventu, kedy sa človek stíši. Advent v preklade jednoducho znamená prípravu, očakávanie alebo príchod.

V tohtoročnom adventnom čase si žiaci 2. výchovnej skupiny vyrobili adventné vence. Na prácu sa zodpovedne pripravili a vychovávatelia im zabezpečili rôzny materiál potrebný k práci - sviečky, vianočné ozdoby, polystyrénové kruhy, čečinu, stužky, z ktorých si vyrobili mašličky. Všetci žiaci sa do aktivity zapojili. Ani sme sa nezdali, ako nám čas prešiel a s pocitom dobre vykonanej práce sme adventné vence dokončili. Počas aktivity sme prepojili pracovnú, spoločenskú aj prosociálnu výchovu. Žiaci pracovali samostatne a kreatívne, využívali jemnú motoriku a pracovné nástroje, počas práce prezentovali svoje príbehy a zážitky z domáceho prostredia a nakoniec v priebehu celej tvorby vencov chlapci kooperovali a navzájom si pomáhali.

Na záver by som chcel dodať, že som bol prekvapený, koľko informácií majú žiaci k danej téme.

František

ZO ŽIVOTA dievčenskej skupiny

3. 12. 2022 sme sa po obede vybrali s pani Helenkou nakupovať do mesta. Na Havlíčkovej sme nastúpili na 3jku, vystúpili sme pri Námestí osloboditeľov a išli sme do Dargova. Tam sme si prešli obchody, niečo sme si kúpili. Z Dargova sme išli na Hlavnú a tam sme si tiež prešli obchody, zastavili sme na pizzi za odmenu za najlepšiu skupinu. Nabehali sme sa dosť, ale oplatilo sa. Aspoň sme si kúpili veľa pekných vecí. Na konci sme sa zastavili v Lidl Urban. Bol to pekný deň a ďakujeme pani Helenke, že mala chuť s nami behať po obchodoch.

Každú stredu máme krúžok, no jeden bol iný. Chcete vedieť prečo? Jasné, že chcete a ja vám to prezradím. Robili sme nepečené koláče. Mali sme dva druhy rolád. Prvá bola syrovo-šunková. Tú robila Silvia a druhá bola keksová s orechami a tú som robila ja a Klaudia. A boli aj kokosové gulky, tie robili Slávka a Miška. Vanesa a Terézia vyrábali náramky. Krúžok sa všetkým dievčatám páčil. Ďakujeme pani Ivanke, že nám nakúpila suroviny a máme recept, ktorý si môžeme urobiť doma na Vianoce alebo na nejaké oslavy.

Na keksovú roládu sme potrebovali 2 balíčky keksov, 100g cukru, 5 lyžíc kávy, 20g orechov, 2 lyžice kakaa. Vyvalkali sme keksovú cesto, potom sme tam dali plnku z masla, cukru a orechov. Cesto sme stočili, posypali orechami a "nepečieš koláčik" bol hotový 😊.

Za celú skupinu napísala vaša Aika

5 otázok pre pani učiteľku *Adriánu*

DOSTAL SA MI DO RÚK TEST, Z KTORÉHO SA DÁ ZISTIŤ, AKÝM SPÔSOBOM ČLOVEK HOVORÍ O SEBE, DO AKEJ MIERY JE ČITATEĽNÝ A AKO HO „ČITAJÚ“ INÍ. SI UČITEĽKA SLOVENČINY, LITERÁRNE ŽÁNRE A SLOHOVÉ POSTUPY MÁŠ V MALÍČKU ... KTORÝ NAJLEPŠIE VYSTIHUJE TVOJ ŠTÝL ZDIEĽANIA INFORMÁCIÍ O SEBE? VYBER SI Z NASLEDUJÚCICH MOŽNOSTÍ: ROMÁN, POVIEDKA, ČASOPIS, UČEBNICA, ÚVAHA, MOTIVAČNÝ LIST ZAMESTNÁVATEĽOVI.

Z výberu možností si volím román. A prečo? Niekedy potrebuješ viac času nato, aby si niekoho spoznal. Na dobré sa oplatí počkať. **PODĽA TESTU, O KTOROM SOM HOVORILA, ČLOVEK, KTORÝ SI ZVOLÍ ROMÁN, POVIE O SEBE VŠETKO DO POSLEDNÉHO DETAILU, NEVYNECHÁ JEDINÝ POCIT ČI PODROBNOSŤ. NECHÁME TI VIAC ČASU A TEŠÍME SA NA TVOJE ROZPRÁVANIE.**

KOHO ZO SVETA LITERATÚRY BY SI SI VYBRALA ZA NAJLEPŠIEHO PRIATEĽA?

Ak by som si mala zvoliť iba jednu literárnu postavu, bol by to Robert Langdon, známy z pera Dana Browna. Ak sa pýtaš, prečo práve jeho ... je to osoba, ktorá mi je blízka už len záujmom o históriu či symboliku, v neposlednom rade, určite by som sa s ním nenudila.

ČO ŤA NAJVIAC MOTIVUJE K TOMU, ABY SI RÁNO IŠLA DO ŠKOLY – NIE SA UČIŤ, ALE UČIŤ?

Pre mňa osobne podstata poslania učiteľa drieme v tom, že počas vyučovacieho procesu môžeš žiakom odovzdať oveľa viac ako uvádzajú učebné osnovy.

AKO RELAXUJEŠ PO PIATICH DŇOCH V PRÁCI?

S obľubou si užívam zimné večery v teple s čajom a obľúbeným seriálom (momentálne The Crown).

POSLEDNOU OTÁZKOU SA DOSTÁVAME NA POSLEDNÚ STRANU V KALENDÁRI ... KOĽKO SI MALA ROKOV, KEĎ SI ZISTILA, ŽE JEŽIŠKO NENOSÍ DARČEKY? AKO SI SA TO DOZVEDELA A AKO SI SA V TOM CÍTLA?

No práve teraz ... To myslíš vážne? (smiech)... Ale teraz seriózne, nespomínam si, žeby som túto situáciu vo svojom živote niekedy riešila. V prenesenom význame, Ježiško môže nosiť „darčeky.“ Stačí, ak budeme mať vieru.

ĎAKUJEM ZA ROZHOVOR A AJ ZA TO, ŽE SI VŠETKÝM NÁM PRIPOMENULA, ŽE VIANOCE NIE SÚ LEN O DARČEKOCH, ALE O VŠETKOM KRÁSOM, ČO SA UKRÝVA V KAŽDOM Z NÁS.

JANKA

Jedinečné okamihy VIANOČNÉHO VEČIERKA

S nápadom organizovať vianočný večierok prišla pred siedmimi rokmi pani Janka M. a jeho prvý názov bol "Vianočný večierok - varenie kapustnice a všeličoho iného, hry a zábavky". A hoci malo ísť skôr o zábavné stretnutie "obyvateľov" Bankova, od svojej premiéry večierok nadobudol iný charakter a odvtedy prebieha s ustáleným "scenárom".

Vianočný večierok je vyvrcholením adventného obdobia na Bankove. Niekoľko týždňov pred ním deti s vychovávateľkami pripravujú darčeky, niektorí pečú medovníčky, ale určite všetci žijú v radostnom očakávaní viac vianočných prázdnin ako narodenia Ježiša. No a vianočný večierok slúži práve na to, aby sme si pripomenuli duchovný význam Vianoc, aby sme sa zastavili, upokojili, stretli, podali si ruky, udebrili sa ...

*12. decembra sme sa zišli
(deti a zamestnanci) za jedným stolom
už šiestykrát (počas dvoch covidových rokov
sa večierok nekonal). A ako to dopadlo tentokrát?*

*Povedali - napísali chlapi z piatej
výchovnej skupiny ...*

O piatej popoludní sme prišli do jedálne, kde sme už mali pekne prestreté a vianočne vyzdobené. "Mysli na niekoho, kto ti chýba a zapál sviečku" - každý zapálil sviečku nielen v ♥ na stole, ale aj vo svojom srdiečku. Prestali sme myslieť na seba a

viac sme vnímali ostatných a vzájomnú blízkosť. Všetci sme sa utíšili. Pán D. prišiel so zvončekom, rozprával tak, ako sa to patrí na Štedrý deň a spolu s učňami všetkým zavinošoval. Vychovávatelia nám dali pomazanie cesnakom a medom, aby sme boli zdraví a šťastní. Pred štedrou večerou sme sa pomodlili a za spoločným stolom navečerali. Jedlo bolo výborné a bolo ho viac než dosť. Komu nestačila kapustnica, ryba a zemiaky, zasýtil sa ovocím a koláčmi.

Po večeri si každý vytiahol lístok s menom niekoho z prítomných a toho obdaroval darčekom. Bolo to veľmi milé a príjemné. Veľa sme tleskali, vlastne každému, kto si išiel po darček a potleskom sme ho obdarovali aj my. Aj sme sa zasmiali ... Na záver sa nám prihovorila pani riaditeľka, od srdca a úprimne nám popriala pokojné Vianoce a vyslovila nádej, že po vianočných prázdninách sa všetci stretne v rovnakej nálade a atmosfére, akú sme zažili počas večierka - v atmosfére zmierenia, srdečnosti a prívetivosti.

*Nikdy sme niečo také nezažili.
Najviac sa nám páčilo to,
že sme sa všetci stretli
ako veľká rodina.*

